

Vulpea și bursucul

Alecu Donici

- Da dincotro și unde
Alergi tu așa iute?

Bursucul întâlnind pe vulpe-au întrebat.
- Oh, dragă cumătre, am dat peste păcat,

Sunt, iată, surghiunită!
Tu știi că eu am fost în slujbă rânduită
La o găinărie.
Cu trebile ce-aveam, odihna-mi am lăsat,
Și sănătatea mi-am stricat;
Dar tot eu am căzut în groaznică urgie,
Pe niște pări nedovedite,
Precum că luam mite.

Tu singur martor ești, în adevăr să spui:
De m-ai văzut cumva, măcar cu vreun pui?
- Nu, dragă cumătră; dar când ne întâlneam

Eu cam ades vedeam:
Că tu pe botișor
Aveai și pufușor.

Se-ntâmplă și la noi de vezi
Cum altul, având loc, așa se tânguiește,
Încât îți vine mai să-l crezi
Că abia din leafă se hrănește.
Dar astăzi butcă, mâine cai,

De unde oare-i vin? Și când ar vrea să stai
Să-i faci curată socoteală
Pentru venit și cheltuială,

N-ai zice ca bursucul că are pufușor
Pe botișor?